

[Bjerre.]

en anden statsborgerret. Da man jo næppe vil nægte hende opholdstilladelse, tror jeg ikke, man kan bruge det som argument. Det er i det hele taget et så enestående tilfælde, at man ikke kan bruge det som virkeligt argument for en lov, der skal gælde for alle tilfælde.

Hertil kommer til syvende og sidst også det, at det ville medføre et ret stort administrationsapparat, idet nemlig som jeg nævnte disse kvinder skal have opholdstilladelse o. s. v., og for de fleste af dem er det vel sådan, at de alligevel ønsker at få den statsborgerret, som manden har. De ønsker at opnå naturalisation, og så skal vi altså igennem hele maskineriet; og med den omstændelighed, der er ved at blive naturaliseret her i landet, ved vi, hvad det betyder af arbejde. Jeg beskylder ikke nogen for at lave dette arbejde mere omstændeligt end nødvendigt. Det er ganske nødvendigt, at disse sager bliver undersøgt ordentligt, men alle vi, der har med det at gøre, ved, hvilket kolossalt arbejde der er forbundet hermed, og det er altså også noget, man må tage i betragtning. Dermed være ikke sagt, at man ikke kan tænke på at få et lovforslag gennemført, som i hovedprincippet går ud på noget af det, som her er foreslået. Jeg nævner det kun, fordi jeg synes, man også skal tænke på den side af sagen.

Jeg vil lige nævne et par af paragrafferne. Der er jo deciderede ændringer i dem, bl. a. den, som den foregående ærede ordfører talte om, at medens de udlændinge, der fødes og bliver her i landet, tidligere fik statsborgerret, når de blev 19 år, så skal de nu være 21 år. Den begrundelse, der er givet for, at de skal være 21 år, er rigtig nok, men der er jo den meget afgørende ændring, at tidligere skete det automatisk, nu skal de afgive en skriftlig erklæring derom. Det er også noget, man nærmere bør undersøge, om det er den rette form, eller den gamle var tilstrækkelig.

I § 4 står: „Har nogen, som ved fødslen har erhvervet dansk indfødsret, og som har boet her i riget indtil det fyldte 18. år, mistet indfødsretten, generhverver han, såfremt han har boet her i de sidste 2 år, indfødsretten“ ved en almindelig skriftlig erklæ-

ring. Når jeg nævner dette, er det, fordi man, når man som jeg har levet en del år i Sønderjylland og beskæftiget sig med indfødsretssager, må være bange for, hvad dette „ved fødslen har erhvervet dansk indfødsret“ skal betyde. Er der noget underfundigt ved det? Man vil gerne have det undersøgt. Er der noget dør, som man skal have rettet, fordi man ikke vil risikere, at nogen, som egentlig burde ligestilles, ikke bliver det. Den, som er blevet dansk efter § 3 ved 21 års ophold her, han kan ikke komme ind under § 4. Det kan synes mærkeligt, og det trænger til nærmere undersøgelse. I det hele taget er denne paragraf en af dem, man har været noget betænkelig ved fra dansk side netop også på grund af de erfaringer, man har gjort nede på de egne, jeg repræsenterer. Vi ligger op og ned ad en stormagt, og Norge og Sverige har deres udvandring til andre lande, end Danmark og i alle tilfælde de egne dernede har. Det kan gøre det meget mindre betænkeligt for dem at gå ind på sådan en regel. Der kan være visse ting dør, som trænger til en nærmere undersøgelse.

Så er der ordet „formynder“ i § 7, men det kan vi jo også snakke om i udvalget. Det er et ord, som man ikke rigtig ved, hvad betyder.

Så er der reglen i § 8. Den, der er født i udlandet og aldrig har boet her i riget, taber sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år, dog kan han indgive ansøgning om at bibeholde den, og der er den ændring, at han kun skal have indgivet denne ansøgning inden det fyldte 22. år; det må jo siges at være en forbedring.

Den famøse § 9, som jeg har lyst til at kalde den, er jeg principiel modstander af. Jeg tror ikke, man opnår noget som helst ved denne paragraf. Det vil i allerhøjeste grad være i undtagelsestilfælde, at man vil sætte den i kraft, og hvis den endelig skulle sættes i kraft, så måtte man sætte straffen til mere end 1 år. Man kunne også tænke sig, at det skulle bestemmes ved dom i stedet for at være afhængigt af administrativ forgodtbefindende. I det hele taget synes jeg, at denne paragraf ikke pynter på en lov, og jeg henstiller derfor, at man undersøger, om der er mulighed for at få den ændret på en eller anden måde, eventuelt helt lade den udgå.